

РЕШЕНИЕ

№ 26134

гр. София, 28.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 03.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1282** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 26, ал. 12 от Закона за чужденците в Република България, във връзка чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Божан“ ЕООД и по жалба на Г. Х., гражданин на Република Т., чрез адвокат В. Б. срещу отказ рег. № 5364р-155 от 05.01.2026 г. на Заместник-директора на Дирекция „Миграция“ – МВР да издаде разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за работа и пребиваване“ на Г. Х., гражданин на Република Т..

Двете жалби са със сходно съдържание и в тях се съдържат сходни доводи и оплаквания.

Инвокират се доводи за неправилност на становището на Агенцията по заетостта (АЗ), която необосновано е счела, че заявителят не е представил обосновка относно длъжността „общ работник, строителство на сгради“, срочен трудов договор с конкретна клауза за влизане в сила и с посочен конкретен адрес на работа и представяне на договори за строителни услуги, доказващи реална дейност на „Божан“ ЕООД и необходимост от наемането на работна ръка.

Необходимостта от работна ръка за дружеството произтича от издаденото разрешително за ползване на повърхностен воден обект – р. Д. за добив на наносни отложения. В тази връзка е конкретизиран и обекта, където работниците ще полагат труд – района на остров Люляк, [община]. Характера на работата не изисква специална квалификация и опит и може да се осъществява от ниско квалифициран персонал.

Във връзка с даваните от АЗ указания, работодателят е правил многобройни опити да осъществи връзка със съответните длъжностни лица за уточняване на несъответствията, които са останали без резултат. „Божан“ ЕООД е предприело самостоятелни действия за коригирането на трудовите договори и е съставило такива на 24.10.2025 г., като в тях е посочен нов, коректен НКПД

96220001, „общ работник”. Публикувани са и нови обяви, в които е посочено, че се търсят работници именно за посочената длъжност.

Изложен е подробен анализ, базиран на общодостъпни източници на информация, за това, че в България има огромен дефицит на работници, особено за нискоквалифицирани длъжности, което в определени случаи се явява пречка за икономическото развитие на страната и за нови инвестиции.

Посочва се, че мотивите за липса на данни за това, че на наетите чуждестранни работници ще бъде осигурена квартира, медицинско обслужване, застраховки, транспорт и т.н. са необосновани. Трудовият договор изцяло отговаря на изискванията на Правилника за прилагане на закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. В него е посочено, че същият влиза в сила след издаване на документ за пребиваване на работника – гражданин на трета държава.

Сочи се, че незабавно след полученото уведомление от АЗ са предприети необходимите действия и коригираните нередовности са отстранени, но въпреки това е АЗ е „открила” допълнителни нередовности, послужили за постановяване и на оспорения отказ.

Заместник-директорът на дирекция „Миграция” – МВР е приел отрицателното становище на агенцията по заетостта, без да провери неговата законосъобразност.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващите не се представляват. От адвокат Б. е постъпило допълнително становище в писмен вид, в което жалбите се поддържат по изложените вече аргументи, в чиято подкрепа е цитирана и относима съдебна практика. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът не се явява и не се представлява. В писмена защита пълномощникът му юрисконсулт М. оспорва жалбата. Твърди, че положителното становище на АЗ е задължително условие за получаване на разрешение за пребиваване по чл. 24и от ЗЧРБ, защото заместник-директора на дирекция „Миграция” - МВР действа в условията на обвързана компетентност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

„Божан“ ЕООД е подало от името на Г. Х., до дирекция „Миграция” – МВР, заявление УРИ 5373 00-2581/09.09.2025 г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България, на основание чл. 24и от ЗЧРБ. В същото е посочено, че чужденецът ще бъде назначен на длъжност „общ работник в строителството, код 93130001”.

Към заявлението е приложен превод на справка от 04.08.2025 г., издадена от Главна прокуратура, К., Република Т., в която е посочено, че Г. Х. няма регистрация за съдимост.

Представена е и декларация с нотариална заверка на подписа, от представляващия „Божан“ ЕООД от 09.09.2025 г., че дружеството ще осигури на Г. Х. и още дванадесет наети работници жилищно настаняване в хостел „Р.”, [населено място], съгласно сключен договор за настаняване от 05.09.2025 г., сключен между „Божан“ ЕООД и „Ивко Консулт” ЕООД.

Видно от приложените към преписката обяви, „Божан“ ЕООД е публикувало в интернет-сайта Z..bg обяви за търсене на общи работници в строителството, със заплата до 1100 лв.

Между „Божан“ ЕООД и Г. Х. е сключен трудов договор от 01.09.2025 г., видно от който работникът е назначен на длъжност „общ работник строителство на сгради” с шифър по Н. 93130001. Работодателят се задължава да осигури и да заплаща на работника жилищно настаняване за целия срок на договора, да поеме транспортните разходи на работника от

държавата на обичайното му пребиваване Република Т. и обратно, да осигурява здравно и социално работника за всички осигурителни рискове, съгласно КСО и ЗЗО, да осигурява и заплаща за своя сметка допълнителна медицинска застраховка за работника, до включването на последния в здравно-осигурителната система на страната.

Посочено е, че договорът влиза в сила след издаване на документа за Единно разрешение за пребиваване и работа на чужденец и от деня, в който работникът реално започне работа.

Представена е и необходимата подробна обосновка на искането за наемане на работници от Република Т..

Копие от заявлението е изпратено и на Държавна Агенция „Национална сигурност“ за писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

На основание чл. 24и, ал. 11 от ЗЧРБ, Дирекция "Миграция" е изпратила по електронен път на Агенцията по заетостта, заявлението и приложените към него документи за провеждане на съгласуване на основание чл. 15 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ).

С писмо от 13.10.2025 г. АЗ е уведомила дирекция „Миграция“ – МВР, за нередовности, във връзка с подаденото от „Божан“ ЕООД заявление за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България, на основание чл. 24и от ЗЧРБ.

С писмо от 21.10.2025 г. „Божан“ ЕООД, чрез адвокат Б. е уведомено, че в 7-дневен срок следва да отстрани констатираните нередовности.

На 27.10.2025 г. пълномощникът на дружеството е изпратил в Дирекция „Миграция“ – МВР, обновена обосновка по чл. 24и от ЗЧРБ, заедно ново публикувани обяви за работа, нови срочни трудови договори за 12 чужденци, заедно с длъжностни характеристики, в съответствие със заеманата длъжност „Общ работник“, с код по НКПД 96220001 и копие от разрешително № РВО-60/02.10.2025 г., издадено от Изпълнителна агенция за проучване и поддържане на река Д., за ползване на повърхностен воден обект, с цел на използването – изземване на наносни отложения от коритото на р. Д. до 30 000 куб. м. годишно. В документа е посочено, че дейностите ще се извършват в участък 501,800 км до 501.100 км, остров Люляк, [община].

Видно от приетото по делото писмо рег. № М-3807/14.05.2026 г. на Заместник-председателя на Държавна Агенция „Национална сигурност“, при проведената съгласувателна процедура относно издаването на разрешение за пребиваване на Г. Х., гражданин на Република Т., агенцията е изразила положително становище.

С писмено становище № СМ-24520/10.12.2025 г. Изпълнителният директор на АЗ е изразил отрицателно становище относно заемането на длъжността „общ работник строителство на сгради“ в „Божан“ ЕООД от страна на Г. Х., гражданин на Република Т..

В мотивите на становището е посочено, че в подадената от работодателя обосновка, са посочени редица длъжности, но не и тази, за която се иска издаването на разрешение – „общ работник строителство на сгради“.

На следващо място в становището е отбелязано, че трудовият договор не отговаря на изискванията на чл. 24и, ал. 5, т. 9 от ЗЧРБ. В него не е посочено конкретния адрес - място на работата и не е отбелязано, че същият влиза след получаване на документа за пребиваване и работа от дирекция „Миграция“ – МВР.

На последно място в становището се сочи, че подадените от „Божан“ ЕООД допълнителни документи не отговарят на дадените указания, както и не кореспондират с длъжността в подаденото заявление - „общ работник строителство на сгради“.

Констатираните обстоятелства, са послужили на АЗ, за издаване на отрицателно становище за достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на Г. Х., гражданин

на Република Т. на основание чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ.

Предвид изразеното отрицателно становище от Изпълнителния директор на Агенция по заетостта, относно липса на основание за предоставяне на за достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа” на Г. Х., административният орган е приел, че чужденецът не отговаря на условията на чл. 24и от ЗЧРБ. В оспорения отказ е посочено, че становището на АЗ е задължителен елемент от производството по издаване на разрешение за пребиваване и работа от директора на дирекция „Миграция“. Липсата на положително становище от АЗ за предоставяне на достъп до националния пазар на труда на Република България води до невъзможност за разрешаване на право на пребиваване и работа в Република България.

Като доказателство по делото е приета Заповед № 5346з-4651/08.10.2015 г. на директора на Дирекция „Миграция”, с която същият е делегирал на заместник-директора на дирекция „Миграция” – МВР, правомощия по издаване или отнемане издадени разрешения за краткосрочно, дългосрочно или постоянно пребиваване на чужденци.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: оспореният отказ е връчен лично на пълномощника на „Божан“ ЕООД и Г. Х., адвокат Б. на 08.01.2026 г. И двете жалби са подадени на 21.01.2026 г., т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - Г. Х. - адресат на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване.

Със свое определение № 3585 от 31.03.2026 г. по административно дело № 3061/2026 г., ВАС, Четвърто отделение изрично е посочил, че за „Божан“ ЕООД също е налице правен интерес от оспорването на отказа за издаване на Единно разрешение за пребиваване и работа”, поради което дружеството се явява активно легитимирано да участва в настоящето производство.

Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбите са процесуално допустими и като такива следва да бъде разгледани.

Разгледани по същество, жалбите са основателни.

Оспореният отказ за издаване на Единно разрешение за пребиваване и работа” е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ. Директорът на дирекция „Миграция” – МВР, със Заповед № 5346з-4651/08.10.2015 г. на директора на Дирекция „Миграция”, с която същият е делегирал на заместник-директора на дирекция „Миграция” – МВР, правомощия по издаване или отнемане издадени разрешения за краткосрочно, дългосрочно или постоянно пребиваване на чужденци.

В случая обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма. Посочени са правните основания - чл. 24и от ЗЧРБ и са изложени подробни фактически основания.

В разглеждания казус е безспорно, че от името на Г. Х., гражданин на Република Т. е подадено заявление, на основание чл. 24и от ЗЧРБ. Съгласно ал. 1-3 на тази норма (в приложимата към момента на подаване на заявлението редакция), разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Разрешението по ал. 1 се издава за срок от три години, а когато срокът на трудовия договор е по-кратък от три години, разрешението се издава за срока на продължителността на договора. Не се изисква чужденецът с разрешено право на пребиваване в страната при първоначално кандидатстване за разрешение по ал. 1 да е извън

територията на Република България. Не се изисква чужденецът да е извън територията на Република България и при последващо кандидатстване за разрешение по ал. 1.

По силата на чл. 24и, ал. 4 от ЗЧРБ, заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване, като заявлението се подписва и от работодателя. Когато чужденецът има разрешение за продължително пребиваване, заявлението се подава не по-късно от два месеца преди изтичане на разрешението срок на продължително пребиваване. При подаването на заявлението на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

В ал. 5 са изброени подробно документите, които следва да бъдат приложени към заявлението.

Според чл. 24и, ал. 11 от ЗЧРБ, дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията, по които производството не е прекратено съгласно ал. 10, заедно с приложените документи, в 14-дневен срок от подаване на заявлението, като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат и в оригинал. Когато чужденецът има разрешено продължително пребиваване на територията на Република България, към заявлението се прилага и справка за разрешеното му право на пребиваване.

Съгласно ал. 12 от същата норма, в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това.

В разглеждания казус е безспорно, че АЗ изразила отрицателно становище за достъп до пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ, по отношение на Г. Х., гражданин на Република Т., за заемане на длъжността „общ работник строителство на сгради“. В становището са изложени мотиви, описани подробно по-горе.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с довода, че при отрицателно становище на АЗ, Дирекция „Миграция“ – МВР, действа при условията на обвързана компетентност. Становището на АЗ съставлява изискуемо съгласие, според чл. 53 от АПК, на друг орган, различен от водещия производството орган, чиито акт се оспорва. Доколкото това становище е част от производството по издаване на крайния акт, то не подлежи на самостоятелен съдебен контрол, но подлежи на проверка за законосъобразност именно в съдебното производство поради липсата на друг ред за защита (вж. решение № 3921/14.04.2025 г. по адм. д. № 1750/2025 г. на ВАС и др.).

По отношение на изложените мотиви, дали основание на АЗ да изрази отрицателно становище, съдът намира следното.

Както беше отбелязано по-горе първоначално подаденото от „Божан“ ЕООД заявление за издаване на „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на Г. Х. е върнато на дирекция „Миграция“ – МВР за отстраняване на нередовности с писмо от 13.10.2026 г. На работодателя е дадено указание да представи: 1. нова коректна обосновка, свързана и относима с длъжността „общ работник строителство на сгради“, с направен съответен анализ и аргументи за наемане на чужденци – граждани на трета държава, 2. коригирани

трудови договори на чужденците, в които да се посочи конкретен (единствен) адрес на работата и да се посочи, че договорът влиза в сила след получаване на документа за пребиване и работа от дирекция „Миграция“ и 3. други документи (без да е посочено какви точно) съгласно българското законодателство, доказващи необходимостта за заемане на посочената длъжност и документи, доказващи ангажименти на дружеството по извършване на строителни дейности.

Адвокат Б. е изпълнила тези указания и с писмо от 27.10.2025 г. са представени допълнителни документи, подробно цитирани по-горе.

Настоящият съдебен състав намира, че „Божан“ ЕООД е изпълнило точно и коректно указанията на АЗ по отстраняване на констатираните с писмо от 13.10.2025 г. нередовности.

Съгласно чл. 24и, ал. 5, т. 9 от ЗЧРБ, заедно с подаденото по чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ заявление, работодателят е необходимо да представи заверено копие на сключен срочен трудов договор за длъжност с код по Националната класификация на професиите и длъжностите, 2011 г., подписан от страните и влизаш в сила от датата на получаване на документа за пребиваване на работника – чужденец, а съгласно чл. 24и, ал. 5, т. 4 от ЗЧРБ, трябва да се представят копия от обяви в местни и национални средства за масова информация и интернет, във връзка с обосновката на искането на достъп до пазара на труда за чужденеца.

В разглеждания казус първоначално заявлението е било подадено за длъжността „общ работник строителство на сгради“ с код по НКПД 93130001, а в последствие при изпълнението на указанията на АЗ длъжността е променена на „общ работник“ с код по НКПД 96220001.

Новата обосновка (л. 52-54), новия трудов договор, сключен с Г. Х. на 24.10.2025 г. и новите обяви за работа (л. 67-70), публикувани на интернет-страница за търсене на работа Z.bg, са изцяло в съответствие с описаното по-горе разрешително № РВО-60/02.10.2025 г., издадено от Изпълнителна агенция за проучване и поддържане на река Д., за ползване на повърхностен воден обект, с цел на използването – изземване на наносни отложения от коритото на р. Д., което е издадено след подаването на първоначалното заявление на 09.09.2025 г.

Очевидно е, че „Божан“ ЕООД, след издаването на разрешителното ще се нуждае от общи работници за осъществяване на бъдещата му дейност по добив на инертни материали, а не толкова от общи работници за строителство на сгради.

В случая няма никаква съществена разлика между двете длъжности. Общо известно е обстоятелството, че длъжността „Общ работник“, независимо в коя сфера на икономиката се осъществява, обхващаща изпълнението на разнообразни спомагателни и неквалифицирани дейности, които изискват предимно физически труд. Тя намира приложение в почти всички икономически сектори – от строителството и производството до селското стопанство и логистиката. В зависимост от конкретната сфера на работа, длъжността има различни кодове в НКПД. Конкретните задачи се определят в длъжностната характеристика на съответния работодател, но най-често включват **товаро-разтоварна дейност**, пренасяне, подреждане, товарене и разтоварване на стоки, материали, суровини или готова продукция, почистване на работните помещения, складове, цехове, дворни площи и строителни площадки, изхвърляне на производствени и битови отпадъци на определените за това места, изпълнение на прости и спомагателни задачи по поддръжката на сгради или съоръжения и т.н.

За заемане на тази длъжност не се изисква никаква специална квалификация и професионален опит, а по-скоро добро физическо и здравословно състояние.

В връзка с ново настъпилите обстоятелства – издаването на разрешително за добив на инертни материала, в публикуваните през месеци октомври и ноември 2025 г. обяви за работа от „Божан“ ЕООД, търсените работници са за длъжност „общ работници в строителство и добив на инертни материали“, а не само „общ работник строителство на сгради“. Смесът на изискването за публикуване на обява в местни и национални средства за масова информация от страна на работодателя за това, че той търси да наеме работници на определена длъжност, е тази информация да стигне до широк кръг български и чужди граждани, живеещи в страната, които да могат да кандидатстват за тази длъжност. Целта е да се опази в максимална степен пазара на труда в България за български граждани. Едва ако няма кандидати за тази длъжност или са се явили неподходящи, работодателят може да започне процедура по наемане на чужди граждани, включително и от трети страни.

Направеният анализ дава възможност на съда да заключи, че промяната на първоначално посочената длъжност, на която е бил назначен Г. Х. - „общ работник строителство на сгради“, на „общ работник“ не може да бъде съществено неизпълнение на законовите изисквания от страна на „Божан“ ЕООД във връзка с подаденото заявление за издаване на „Единно разрешение за пребиваване и работа“, водещо до отрицателно становище от страна на АЗ и съответно до издаване на отказ от страна на дирекция „Миграция“ – МВР.

Изпълнителният директор на АЗ, изобщо не взел предвид и не е коментирал цитираните обстоятелства.

Абсолютно необосновано в отрицателното становище е посочено, че в трудовия договор не е посочен конкретен обект, където чужденецът ще осъществява трудовата дейност. При прегледа на договора от 24.10.2025 г. се установява ясно и точно, че мястото на работата е в участък 501,800 км до 501.100 км, на река Д., в района на остров Люляк, [община]. *Няма как този участък от река Д. да има административен адрес, т.е. град, квартал, улица и т.н.*

В трудовия договор също ясно и точно, съгласно чл. 2, ал. 4 от ППЗТМТМ, е разписано, че работодателят: осигурява на работника за своя сметка, подходящо жилищно настаняване за целия срок на договора, поема транспортните разходи на работника от държавата на обичайното му пребиваване Република Т. и обратно, осигурява и заплаща за своя сметка допълнителна медицинска застраховка за работника, до включването на последния в здравно-осигурителната система на Република България, а след издаване на Единно разрешение за пребиваване и работа, работникът се включва в здравното осигуряване по реда КСО и ЗЗО.

Посочено е, че договорът влиза в сила от датата на получаване на документа за пребиваване на работника – чужденец.

Изложеното мотивира съда да приеме, че при проведеното административно производство по реда на чл. 24и от ЗЧРБ, „Божан“ ЕООД е изпълнил коректно и точно всички изисквания, съдържащи се в ЗЧРБ, ЗТМТМ и ППЗТМТМ и е представил всички документи необходими за издаването на исканото „Единно разрешение за пребиваване и работа“ за заемане на длъжността „общ работник“ на Г. Х., гражданин на Република Т..

В издаденото отрицателно становище на изпълнителния директор на АЗ, преповторени дословно в отказа на заместник-директора на дирекция „Миграция“ – МВР, не са

съобразени основни факти и обстоятелства, установени безспорно в хода на административното производство, но пренебрегнати и тълкувани фриволно и от двата административни органа, което в пряко противоречие с установения в чл. 7 от АПК принцип на истинност, а именно, че административните актове се основават на действителните факти от значение за случая и на преценка подлежат всички факти и доводи от значение за случая.

Отрицателното становище на АЗ, несъобразено със събраните доказателства и прието безкритично от заместник-директора на дирекция „Миграция“ противоречи на принципа на съразмерност, установен в чл. 6 от АПК, за това, че административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Абсолютно незаконосъобразно е при наличие на всички законови предпоставки да се издаде акт, засягащ отрицателно правната сфера на неговите адресати. Действията на администрацията в случая не само, че не са насочени към улесняване на дейността на гражданите и юридическите лица, но и създават изкуствени пречки, възпрепятстващи икономическата им дейност, което е в пряко противоречие с обществения интерес. Тези действия представляват типичен пример за превратно упражняване на власт – отменително основание по чл. 146, т. 5 от АПК.

По изложените съображения съдът намира, че оспорения акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила, но при несъответствие с материално-правни разпоредби и на целта на закона, поради което следва да бъде отменен.

Преписката следва да се върне за ново разглеждане на заместник-директора на дирекция „Миграция“ – МВР на подаденото от „Божан“ ЕООД искане за издаване на „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на Г. Х., гражданин на Република Т.. При повторното разглеждане административният орган следва да съобрази изложените в настоящето решение мотиви и при липса на други законови пречки, да издаде искания административен акт.

С оглед изхода на спора на оспорващите Г. Х., гражданин на Република Т. и „Божан“ ЕООД се дължат разноски. Предвид на факта, че такива са поискани своевременно, съдът дължи присъждането им. Съдът не намира за обосновано направеното от пълномощника на ответника възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, защото същото е в минималния размер, установен в Наредбата за възнаграждения на адвокатската работа.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, пр. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалби на „Божан“ ЕООД и на Г. Х., гражданин на Република Т., чрез адвокат В. Б. отказ рег. № 5364р-155 от 05.01.2026 г. на Заместник-директора на Дирекция „Миграция“ – МВР да издаде разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за работа и пребиваване“ на Г. Х., гражданин на Република Т..

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на заместник-директора на дирекция „Миграция“ – МВР за ново разглеждане на подаденото от „Божан“ ЕООД искане за издаване на „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на Г. Х., гражданин на Република Т., при

съблюдаване на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Дирекция „Миграция” - МВР за заплати на „Божан“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 620,96 (шестстотин и двадесет евро и деветдесет и шест цента), представляваща направените в хода на производството разноси – държавни такси, разходи за куриерски услуги и заплатено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Дирекция „Миграция” - МВР за заплати на Г. Х., гражданин на Република Т., с дата на раждане 10.07.1991 г., на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 541,40 (петстотин и четиридесет и едно евро и четиридесет цента), представляваща направените в хода на производството разноси – държавна такса, разходи за превод на документи и заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.